

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

4. De Theophanio comite misericordiæ actibus dedito, eiusque felici & sancto transitu.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

one frequentis inquisitionis requireret, vir
 Deo constrictus magnisque coniurationibus
 non valens negare quid esset, episcopum
 fuisse restatus est, quod possessor eius au-
 tem valde pertimuit, atque humiliter obtu-
 licens: Pete quid vis, quatenus ad terram
 meam à me eum magno munere reuertaris. Cui
 Dominus Paulinus ait: Vnum est beneficiū
 quod impendere mihi potes, vt omnes ciuita-
 tes meae captiuos relaxes. Qui cuncti protinus
 in Africana religione requisiti, cum onustis
 frumento nauibus pro venerandi viri Paulini
 satisfactione in eius comitatu laxati sunt. Post
 non multos verò dies Vandalorum rex oc-
 cubuit, & flagellum quod ad suam perniciem
 dispensante Deo fidelium disciplina tenuerat,
 amisit. Sicque factum est, vt omnipotens Dei
 famulus Paulinus vera prædiceret, & qui se
 solum in seruitium tradiderat, cum multis à
 seruitio ad libertatem rediret. Illum videlicet
 imitatus, qui formam serui assumpsit, ne nos
 essemus serui peccati. Cuius sequens vestigia
 Paulinus ad tempus voluntariè seruus factus
 est solus, vt esset postmodū liber cum multis.
*D. Gregorij Magni homil. 36. in Euangelia. De
 Theophanio comite, misericordiae actibus dedito,
 eiusque felici & sancto transitu.*

CAP. IV.

Fuit in Centumcellensi vrbe Theophanius
 comes, vir misericordiae actibus deditus,
 bonis

bonis operibus intentus, hospitalitati per-
 pue studens. Exercendi comitatus actibus
 cupatus, agebat terrena & temporalia, sed
 post ex fine eius claruit, magis ex debito, quā
 ex intentione. Nā cum appropinquante mor-
 tis eius tempore, grauissima aëris tempestas
 obfisteret, ne ad sepeliendum duci posset,
 eumque coniunx sua cum fletu vehementi-
 simo requireret, dicēs: Quid faciam? Quo-
 do te ad sepeliendum eijcio, quæ ostium
 huius egredi præ nimia tempestate non
 possum? Tunc ille respondit: Noli multum
 re, quia mox vt ego defunctus fuerō, aëris
 serenitas redibit. Cuius protinus & vocem
 & mortem serenitas est secuta. Cuius manus
 ac pedes podagræ humore tumefcentes, & ve-
 si in vulneribus fuerant, & profuente san-
 gine putebant: Sed cum corpus illius ex more
 lauandum fuisset detectum, ita manus, pedes
 que illius sani reperti sunt, ac si vquam ve-
 neris nihil habuissent. Ductus itaque ac se-
 pulchrum eius, cuius coniugi visum est, vt quarta
 die in sepulchro illius marmor, quod super-
 positum fuerat, mutari debuisset. Quod vni-
 licet marmor corpori eius superpositum dicitur
 fuisset ablatum, tanta ex eius corpore flagran-
 tia odoris emanauit, ac si ex putrescente carne
 illius pro vermibus aromata serbuisset. Hæc
 igitur dixi, vt è vicino exemplo ostendere pos-
 sem, nonnullos & secularem habitum gerere

& secularem animum nō habere. Quos enim
 in mūdo necessitas ligat, vt ex omni parte
 cuncta mundo non possint, sic debeat ea, quæ
 mundi sunt tenere, vt tamen eis nesciant ex
 moris fractione succumbere. Hoc ergo cogi-
 tas, & cum relinquere quæ mundi sunt, non
 p̄cessis, exteriora bene exteriori agite, sed ar-
 roter interius ad æterna festinate. Nihil sit
 quod desiderium vestræ mentis retardet, nul-
 lus vos rei in hoc mundo delectatio implicet.
 si bonum diligitur, mēs in bonis melioribus,
 ut est, in cælestibus, delectetur. Si malum me-
 ritur, mala animo æterna proponantur: vt
 illi esse cōspicit & amplius quod diligit,
 & amplius quod pertimescat, hic omnino
 non hæreat. Ad hæc agenda habemus media-
 torem Dei & hominum, adiutorem nostrum,
 per quem citius cuncta obtinebimus, si ad il-
 lum vero amore flagramus: qui viuit & regnat
 cum Patre, &c.

*D. Gregorius Magnus homelia 23. in Euangelia, De
 quodam patrefamilias, qui cū tota domo sua hospi-
 talitatem exercens, tandem meruit ipsum Christum
 Dominum hospitio suscipere.*

CAP. V.

Opinata res est valde, & seniorum nostro-
 rum nobis relatione tradita. (Ioan. Dia-
 cono li. 2. ca. 22. hæc refert de ipso S. Greg. Vide inf. ca.
 11.) Quidam paterfamilias cum tota domo sua
 magno hospitalitatis studio seruebat. Cum q̄
 quoti-